

LIIKENNE- JA VIESTINTÄVALIOKUNNAN LAUSUNTO 10/2006 vp

Valtioneuvoston kirjelmä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (televisioidirektiivin muuttaminen)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunnan puhemies on 27 päivänä maaliskuuta 2006 lähettänyt valtioneuvoston kirjelmän ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (televisioidirektiivin muuttaminen) (U 14/2006 vp) käsiteltäväksi suureen valiokuntaan ja samalla määrännyt, että liikenne- ja viestintävaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- viestintäneuvos Ismo Kosonen ja neuvotteleva virkamies Asta Virtaniemi, liikenne- ja viestintäministeriö
- yksikönpäällikkö Merja Saari ja lakimies Päivi-Maria Virta, Viestintävirasto
- lapsiasiavaltuutettu Maria Kaisa Aula, Lapsiasiavaltuutetun toimisto
- valmisteleva sihteeri Ilkka Vanttinen, Julkisen sanan neuvosto
- päällikkö Martti Soramäki, Yleisradio
- johtaja Jorma Miettinen, MTV Oy
- päälakimies Pia Huhdanmäki, Nelonen Oy
- johtaja Satu Kangas, Viestinnän Keskusliitto.

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄ

Ehdotus

Ehdotetulla direktiivillä on tarkoitus uudistaa televisioidirektiivin säännökset vastaamaan viestintäverkkojen digitalisoinnin myötä tapahtunutta audiovisuaalisten palvelujen kehitystä. Direktiivin soveltamisalaa ehdotetaan laajennettavaksi siten, että osaa direktiivin säännöksistä sovellettaisiin perinteisten lineaaristen televisiopalvelujen lisäksi myös tilattaviin ei-lineaarisiin audiovisuaalisiin palveluihin. Tähän liittyen direktiivin nimeä ehdotetaan muutettavaksi. Direktiivin mainontaa ja teleostospalveluja koskevia sijoittelu- ja aikarajasäännöksiä esitetään osittain muutettaviksi tai poistettaviksi. Ehdotuksen mukaan direktiiviin lisättäisiin myös tuotesijoittelua koskevat säännökset.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto pitää tärkeänä televisioidirektiivin eri osien uudelleentarkastelua ja eri artikloiden päivittämistä siten, että ne ovat oikeassa suhteessa jatkuvasti kehittyvän ja muuttuvan viestintäympäristön vaatimuksiin. Direktiivin keskeiset periaatteet ovat kuitenkin valtioneuvoston mielestä edelleen relevantteja. Valtioneuvosto kannattaa pyrkimystä keventää direktiivin alaan kuuluvaa sääntelyä.

Ehdotuksen mukaan direktiivin soveltamisala laajennettaisiin myös ei-lineaarisiin audiovisuaalisiin palveluihin. Ehdotus jättää kuitenkin jossain määrin epäselväksi, mihin palveluihin sääntely käytännössä kohdistuisi. Valtioneuvoston mielestä direktiivin soveltamisalaa ei tule laajentaa, ellei ei-lineaarisen audiovisuaalisen palvelun käsitettä pystytä rajaamaan tavanomaisia televisiopalveluita muistuttaviin palveluihin.

Sananvapauden toteutumisen turvaamiseksi on ensiarvoisen tärkeää, että säännösten soveltamisala on määritelty mahdollisimman yksiselitteisesti ja täsmällisesti myös uusien audiovisuaalisten palveluiden osalta. Direktiivin soveltamisalan laajentaminen ei-lineaarisiin palveluihin ei valtioneuvoston mukaan saisi edellyttää uusia toimilupa- tai ilmoittautumismenettelyjä tai tietojenkeräämiseen liittyviä velvoitteita kansallisille viranomaisille.

Rahapelipalvelut tulee valtioneuvoston mielestä jättää direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Suuri valiokunta on lausunnossaan (SuVL 2/2004 vp) komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla, jäljempänä palveludirektiivi, [KOM(2004)0002] katsonut, että lakisääteisenä monopolina harjoitettava rahapelitoiminta tulee rajata palveludirektiivin ulkopuolelle.

Valtioneuvoston mukaan ehdotuksen jatkovalmistelussa tulisi kiinnittää erityistä huomiota ehdotetun direktiivin ja sähkökauppadirektiivin¹⁾ keskinäiseen suhteeseen ja soveltamiseen. Ei-lineaarille audiovisuaalisille palveluille ei tule asettaa moninkertaista, päällekkäistä tai keskenään ristiriitaista sääntelyä.

Alkuperämaaperiaate on edelleen keskeinen direktiivin perusperiaate. Alkuperämaaperiaatteen tietyille jäsenvaltioille aiheuttamat ongelmat on kuitenkin syytä huomioida direktiivin uudistamisessa siten, että palvelun vastaanottajavaltio voi selvissä väärinkäytöstilanteissa ryhtyä toimenpiteisiin. Valtioneuvosto kannattaa direktiivin tarkistamista niin, että alkuperämaa-

periaate säilytetään mutta tarvittaessa voidaan puuttua tapauksiin, joissa selvästi kierretään kohdemaan lainsäädäntöä.

Valtioneuvosto voi hyväksyä mainonnan sijoittelua koskevan sääntelyn muuttamisen direktiiviluonnoksessa esitetyllä tavalla siten, että päivittäiset aikarajoitukset poistetaan. Ohjelmiston eheyden turvaaminen edellyttää kuitenkin mainonnan tuntikohtaisten rajoitusten säilyttämistä direktiiviluonnoksessa esitetyllä tavalla.

Valtioneuvosto pitää edelleen kiinni periaatteesta, jonka mukaan kaupallinen aineisto on erotettava selkeästi toimituksellisesta aineistosta.

Valtioneuvosto kannattaa tuotesijoittelua koskevien säännösten sisällyttämistä direktiiviin. Direktiivissä tulee kuitenkin pystyä tekemään selvä ero kielletyn piilomainonnan ja sallitun tuotesijoittelun välillä. Valtioneuvoston mielestä on myös välttämätöntä kieltää tuotesijoittelu lastenohjelmissä sekä uutis- ja ajankohtaisohjelmissä.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä eurooppalaisen audiovisuaalisen tuotannon ja kulttuurin edistämistä ja yleisölle tarjoamista. Ohjelmiston eurooppalaisuutta koskevia velvoitteita ei tulisi kuitenkaan ulottaa ei-lineaarisiin palveluihin. Eurooppalaisten teosten tuotannon ja saatavuuden edistämisen ei tulisi edellyttää valvontaviranomaisten tietojenkeruovelvoitteita, koska se edellyttäisi uusien rekisteröintijärjestelmien perustamista.

Valtioneuvosto pitää uutiskuvan käyttöoikeutta koskevaa säännösehdotusta periaatteessa kannatettavana. Ehdotus jättää kuitenkin epäselväksi sen, mitä toimenpiteitä jäsenvaltioilta edellytetään säännöksen kansalliseksi implementoimiseksi. Ehdotuksesta eivät myöskään selviä ne kriteerit, joilla luovutusehtojen tasa- puolisuutta, kohtuullisuutta ja syrjimättömyyttä olisi tarkoitus arvioida. Valtioneuvoston näemyksen mukaan direktiiviä tulisikin tältä osin täsmentää.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Komission ehdotuksessa todetaan, että yhtenäismarkkinoiden audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan oikeudellisen kehityksen nykyaikaistaminen on olennainen osa komission pyrkimystä parempaan sääntelyyn. Lisäksi se tukee Lissabonin tavoitteiden saavuttamista ja on keskeinen osatekijä komission kesäkuussa esittämässä uudessa i2010-strategiassa. Nyt annettavan direktiiviehdotuksen tavoitteena on varmistaa alkupe-
rämaaperiaatteen avulla, että tilattavien (on-demand) audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat jäsenvaltioissa saavat sisämarkkinoista täyden hyödyn. Näin voidaan parantaa yleistä oikeusvarmuutta EU:n kaikkien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien kannalta. Ehdotus on myös teknologianeutraliteetin periaatteen mukaista.

Komission ehdotuksen tavoitteena on nykyaikaistaa ja yksinkertaistaa lähetystoiminnan, eli lineaaristen palvelujen, sääntelyä sekä vahvistaa vähimmäissäännöt ei-lineaarille eli tilattaville audiovisuaalisille mediapalveluille. Sidoryhmien kuulemisissa enemmistön kantana oli, että jako lineaarisiin ja ei-lineaarisiin palveluihin on toimiva, tulevaisuuteen orientoituva perusta oikeudelliselle rajanvedolle. Valiokunta toteaa, että direktiivin laajentaminen koskemaan kaikkia audiovisuaalisia palveluita toteuttaa oikeasuhtaisesti konvergoituvassa²⁾ maailmassa keskeisiä teknologianeutraliteetin ja yhdenmukaisuuden periaatteita.

Soveltamisala

Valiokunta toteaa, että direktiivin tarkistuksen tavoitteena on määrittää audiovisuaalisia mediapalveluja koskevia sääntöjä, jotka ovat teknologisesti neutraaleja. Direktiiviehdotuksessa audiovisuaalisella mediapalvelulla tarkoitetaan yhteisön perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklan mukaista palvelua, jonka pääasiallisena tarkoituksena on liikkuvan kuvan tarjoaminen äänen kanssa tai ilman ääntä tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle Euroo-

pan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Täten määritelmän piiriin kuuluvat esimerkiksi mykkäfilmit mutta eivät radiolähetykset, palvelut, joissa audiovisuaalista sisältöä on satunnaisesti eikä sen välittäminen ole palvelun päätarkoitus, sanoma- ja aikakauslehtien sähköiset versiot, yksityishenkilöiden välinen viestintä eivätkä yksityishenkilöiden ei-kaupalliset nettisivut tai blogit³⁾.

Tulevassa sääntelyssä erotetaan toisistaan lineaariset audiovisuaaliset palvelut eli "lähetystoiminta", johon kuuluvat myös IPTV (Internet protocol TV⁴⁾), streaming-lähetykset⁵⁾ ja webcasting-lähetykset⁶⁾, sekä ei-lineaariset palvelut. Ei-lineaarilla palvelulla tarkoitetaan ehdotuksen mukaan audiovisuaalista mediapalvelua, jossa käyttäjä päättää mediapalvelun tarjoajan valitseman sisältövalikoiman pohjalta tietyn ohjelman lähetyksajankohdasta. Näitä olisivat muun muassa tilausvideopalvelut (video-on-demand) riippumatta jakelutavasta.

Asiantuntijakuulemisissa saman sääntelyn ulottamista koskemaan kaikkia samankaltaisia palveluita on lähtökohtaisesti pidetty perusteltuna, koska tulevaisuudessa samoja sisältöjä lähetetään yhä enenevästi erityyppisinä palveluina eri verkoissa, kuten televisio-ohjelmia tilauspalveluina Internet-verkoissa. Ehdotuksessa ei-lineaarisen audiovisuaalisen palvelun määritelmä on kuitenkin vaikeasti hahmotettava ja jättää suurlta osin epäselväksi, mitä palveluita direktiivin soveltamisalaa tulisi jatkossa kuulumaan. Valtioneuvosto onkin katsonut, että direktiivin soveltamisalaa ei tule laajentaa, ellei ei-lineaarisen audiovisuaalisen palvelun käsitettä pystytä rajaamaan tavanomaisia televisio-ohjelmia muistuttaviin palveluihin. Näin direktiivin soveltamisalan piiri koskisi vain osaa ei-lineaarista audiovisuaalisista palveluista, ja esimerkiksi erilaiset pelit jäisivät audiovisuaalisista elementeistään huolimatta soveltamisalan ulkopuolelle.

Asiantuntijakuulemisessakin on todettu, että sääntelyä harkittaessa tulisi huolehtia siitä, ettei epätarkoituksenmukainen tai liian yksityiskohdainen sääntely vaaranna uusien palveluiden kehittymistä. Edelleen katsottiin, että direktiivin soveltamisalaa laajennettaessa tulisi huolehtia siitä, ettei ei-lineaarille audiovisuaalisille palveluille aseteta moninkertaista, päällekkäistä tai keskenään ristiriitaista sääntelyä.

Toisaalta asiantuntijakuulemisessa ei kuitenkaan pidetty kannatettavana sitä, että direktiivin soveltamisalan laajentamisesta luovuttaisiin kokonaan, jos rajausta tavanomaisia televisiopalveluita muistuttaviin palveluihin ei tehdä. U-kirjelmässäkin todettiin tavoin direktiivin päivittäminen on joka tapauksessa tärkeää, jotta varmistetaan direktiivin artikloiden ilmentämien periaatteiden turvaaminen muuttuvassa viestintäympäristössä. Sähkökauppadirektiivi ei sisällä sellaisia säännöksiä, joiden avulla audiovisuaalisten palveluiden käyttäjiä voitaisiin uudessa kehittyneessä viestintäympäristössä suojella tv-direktiivin tarkoittamalla tavalla.

Valiokunnan huomiota on myös kiinnitetty siihen, että sääntely on kehitetty televisiotoimintaa varten eikä se sovellu radiotoimintaan eikä aikakaus- ja sanomalehtien verkkopalveluihin. Asiantuntijakuulemisessa pidettiin tärkeänä, että nämä toiminnot on ehdotuksen johdantokappaleiden mukaan tarkoitettu jättää direktiivin ulkopuolelle.

Valiokunta korostaa, että on ensiarvoisen tärkeää, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvat ei-lineaariset palvelut määritellään tarpeeksi selvästi. Valiokunta painottaakin, että direktiivin soveltamisalaa ei tule laajentaa, ellei määritelmää onnistuta täsmentämään nykyisestä. Edelleen on tärkeää, että uusien palvelujen kehittymistä ei vaaranneta epätarkoituksenmukaisella tai liian yksityiskohtaisella sääntelyllä.

Alkuperämaaperiaate

Asiantuntijakuulemisessa ei ole pidetty hyvänä sitä, että direktiivin uudistamisen jälkeen jäsenvaltiot eivät enää sähkökauppadirektiivissä säädetyillä osa-alueilla (esim. rotu, sukupuoli, us-

konto, alaikäisten suojelu, kuluttajansuoja) voi poiketa alkuperämaaperiaatteesta. Edelleen on todettu, että nyt ehdotetun direktiivin alkuperämaasäännös tarkoittaisi esimerkiksi sitä, että mainonta sähköisessä mediassa asettuisi ehdotettujen direktiivin säännösten nojalla eri asemaan kuin mainonta painetussa mediassa. Direktiivin uudet säännökset alkuperämaaperiaatteesta poikkeamisesta väärinkäytöstilanteissa tai vilpillisen menettelyn estämiseksi eivät myöskään anna jäsenvaltioille riittäviä oikeuksia poiketa alkuperämaaperiaatteesta tärkeissä mm. alaikäisiin ja hyvään tapaan liittyvissä kysymyksissä.

Toisaalta on katsottu, että alkuperämaaperiaatteen säilyttäminen on välttämätöntä oikeudellisen toimintavarmuuden turvaamiseksi. Sitä on pidetty televisioalan harmonisoinnin kannalta oleellisena lähtökohtana, jotta voidaan säädellä rajat ylittävää televisiotoimintaa. Asiantuntijakuulemisessa esitetyt huolet huomioon ottaen valiokunta pitääkin hyvänä valtioneuvoston kantaa alkuperämaaperiaatteen soveltamisesta nimenomaan siten, että väärinkäytöksiin voidaan puuttua.

Piilomainonta ja tuotesijoittelu

Yksi keskeisistä markkinoinnin perussäännöistä on sen tunnistettavuus. Kuluttaja-asiamiehen mukaan käsiteltävänä oleva direktiiviehdotus sisältää periaatteita, jotka täysin perustelematta romuttavat tämän vakiintuneen perussäännön tv-direktiivin soveltamisalueella.

Ehdotuksessa tehdään ero kielletyn piilomainonnan ja sallitun tuotesijoittelun välillä. Ehdotuksen mukaan piilomainonnalla tarkoitetaan tavarantekijän tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että lähetystoiminnan harjoittajan tarkoituksena on käyttää kyseistä esittämistä mainostarkoituksessa ja että se saattaa johtaa yleisöä harhaan esittämisen luonteen suhteen. Tällainen esittäminen katsotaan tarkoitukselliseksi erityisesti, jos se tehdään maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan. Tuotesijoit-

telulla sen sijaan tarkoitetaan kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa audiovisuaalisiin mediapalveluihin sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus yleensä maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan.

Kuluttajaviraston mielipiteenä on, että direktiiviehdotus ei tarjoa välineitä siihen, miten sallittu tuotesijoittelu ja kielletty piilomainonta voitaisiin erottaa toisistaan eikä välineneutraliteetinkaan takia tuotesijoittelua direktiivin esittämässä laajuudessa tule sallia. Jotta kyse ei olisi piilomainonnasta, kyse pitää olla ohjelman aitoihin toimituksellisiin tarpeisiin ja päätöksiin perustuvasta tuotteen näyttämisestä ja näyttämisen täytyy olla luontevaa ohjelman toimituksellisen sisällön suhteen. Kuluttajaviraston kantana on, ettei tuotesijoittelu voi tulla sallituksi ilmoituksella sen esittämisestä ohjelmassa, jos tuotesijoittelua tehdään myynninedistämistarkoituksessa.

Julkisen sanan neuvosto antoi 12.10.2005 piilomainontalausuman, jossa kiinnitettiin huomiota muun muassa tuotesijoitteluun. Lausuman mukaan "journalistista uskottavuutta ei saa vaarantaa hämärtämällä kaupallisen ja toimituksellisen aineiston rajaa. Vaara on ilmeinen esimerkiksi tuotesijoittelussa, jos ulkopuolinen pystyy ostamaan itsensä osaksi ohjelmaa tai juttua". Näin tuotesijoittelu hämärtää kaupallisen ja toimituksellisen aineiston rajaa ja osittain poistaakin sen.

Valiokunnan huomiota on kiinnitetty siihen, että direktiivissä ei esitetä keinoja, joilla piilomainonta ja tuotesijoittelu voitaisiin erottaa toisistaan. Rajankäynti direktiivin tulkinnoista näyttääkin vaikealta.

Asiantuntijakuulemisissa on edelleen todettu, että mainonnan tunnistettavuus on sekä viestintäyrityksille että kuluttajille tärkeä asia, koska kysymyksessä on viestintäpalveluihin kohdistuvan luottamuksen turvaaminen ja toimituksellisen itsenäisyyden säilyttäminen. Kuluttajien on pystyttävä tunnistamaan mainonta mainonnaksi kaikissa viestintäpalveluissa. Valiokunta yhtyykin tämän vuoksi valtioneuvoston näkemykseen, jonka mukaan kaupallinen aineis-

to on erotettava selkeästi toimituksellisesta aineistosta.

Alaikäisten suojelu

Ehdotuksen 3 g artiklassa on määritelty mainonnan yleisiä rajoituksia alaikäisten suojelun näkökulmasta. Lapsiasiavaltuutetun mukaan artiklan säilyttäminen direktiivissä on tärkeää ja on tarpeen varmistaa, että mainonnan sääntely koskee myös ns. tilattavien audiovisuaalisten palveluiden markkinointia lapsille.

Myös tupakkamainonnan, tupakkayhtiöiden sponsoroinnin ja tuotesijoittelun kiellon pitäminen voimassa on lastensuojelun kannalta tärkeää. Alkoholimainonnan osalta direktiiviehdotus toteaa, että audiovisuaalinen alkoholimainonta ei saa kohdistua lapsiin tai rohkaista kohtuutonta kulutusta. Sopimaton alkoholimainonta on nykyisessä direktiivissä määritelty yksityiskohtaisemmin. Nykyisen direktiivin sääntely on lapsiasiavaltuutetun mukaan tältä osin parempi.

Lapsiasiavaltuutetun mukaan mainonnan sääntelyä koskevat ehdotukset tosin ovat pääosin kannatettavia eikä niitä tule ainakaan lieventää direktiivin jatkokäsittelyssä. Tämä koskee mainontaa lastenohjelmien aikana sekä tuotesijoittelun kieltoa lastenohjelmissa. Edelleen on tärkeää valtioneuvoston kannan mukaisesti pyrkiä tekemään ero sallitun tuotesijoittelun ja piilomainonnan välillä myös muissa ohjelmissa. Kuluttajaviraston mukaan lasten katseluaikaan lähetettävissä ohjelmissa olisi usein kyse heidän kannaltaan direktiivin vastaisesta piilomainonnasta ja tuotesijoittelu on siten erityisen moitittavaa lasten katseluaikaan esitettävissä ohjelmissa.

Lapsiasiavaltuutettu on todennut, että alaikäisten suojeleminen on tilattavien tv-palveluiden osalta esitetty tehtäväksi niin, että palveluiden ei tule olla alaikäisten saatavilla. Sääntely ei kuitenkaan koske palveluiden sisältöä. Jos sisältöä ei kyetä yhteisesti säätelemään, on lapsiasiavaltuutetun mukaan tärkeä täsmentää direktiivin jatkokäsittelyssä, miten saatavuuden sääntely käytännössä toteutetaan ja varmistetaan. Tällöin

ilmeisesti tarkoitus on käyttää erilaisia teknisiä keinoja esim. ostajan tai tilaajan täysi-ikäisyyden tunnistamisessa.

Lapsiasiavaltuutetun mukaan täysi-ikäisten kuluttajien ja lasten vanhempien vastuusta tiedottaminen on myös varmistettava. Perinteistä tv-toimintaa sääntelevän artiklan 22 säilyttäminen direktiivissä on erittäin tärkeää.

Lausunto

Lausuntonaan liikenne- ja viestintävaliokunta ilmoittaa,

että valiokunta yhtyy edellä esitetyin huomautuksin asiassa valtioneuvoston kantaan.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2006

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Markku Laukkanen /kesk
vpj. Matti Kangas /vas
jäs. Mikko Alatalo /kesk
Inkeri Kerola /kesk
Risto Kuisma /sd
Reijo Paajanen /kok
Erkki Pulliainen /vihr

Eero Reijonen /kesk
Pertti Salovaara /kesk
Timo Seppälä /kok
Harry Wallin /sd
Lasse Virén /kok
Raimo Vistbacka /ps.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Mika Boedeker.

Jälkiviitteet

¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista.

²⁾ Konvergenssi = viestintäverkkojen ja viestintäpalvelujen yhdentymiskehitys.

³⁾ Blogi = verkkopäiväkirja, nettipäiväkirja (tulee englannin sanasta weblog). WWW-sivusto, johon tehdyt päiväkirjamaiset merkinnät ovat aikajärjestyksessä. Blogi voi käsitellä esimerkiksi sivuston ylläpitäjän yksityiselämää tai jotain erityistä mielenkiinnon kohdetta. Usein sivustoon liittyy mahdollisuus kommentoida blogin merkintöjä.

⁴⁾ IPTV = laajakaistatelevisio. Teleoperaattorin laajakaistaverkossaan tarjoama televisio-palvelu, jota katsotaan televisiosta IPTV-sovitti-

men avulla. Ei pidä sekoittaa käsitteeseen Internet-televisio, joka on avoimessa Internetissä tarjottavaa palvelua, kuten webcasting eli verkkolähetys.

⁵⁾ Streaming = virtaustoisto. Tiedon siirto ja käyttö yhtäaikaaisesti niin, että käyttö aloitetaan ennen kuin tieto on kokonaisuudessaan siirretty vastaanottajalle. Virtaustoistoa voidaan hyödyntää esimerkiksi Internetissä kuvaa ja ääntä siirrettäessä ja käytettäessä. Virtaus-määriteosaa voidaan käyttää yhdyssanojen, kuten virtausääni (engl. streaming audio) ja virtausvideo (engl. streaming video), muodostamiseen.

⁶⁾ Webcasting-lähetys = Internet-lähetys; verkkolähetys. Internetin avulla tapahtuva äänen tai videon yleislähetys. Internet-lähetys voi olla reaaliaikainen tai ennalta tallennetun aineiston lähetys. Se voi olla vapaasti kaikkien saatavissa tai maksua tai rekisteröintiä vastaan saatavissa.